

Opa-tijd

En nu ben ik dus sinds een week opa geworden.

Ik ben helemaal in de glorie. Elke dag een andere foto als screensaver op mijn mobiel en dagelijks klik ik het een paar keer aan, alleen om even dat mooie hoofdje weer te kunnen zien. Een warme glimlach tovert zich elke keer weer op mijn gezicht, ik kijk dan mijn vrouw aan en zij lacht met me mee. Zij heeft meestal dan net precies hetzelfde gedaan. Zo lachen wij elke dag wat af in deze gekke tijden. Avondklok, Britse variant en een producent die flink minder vaccins gaat leveren dan beloofd. Op het geboortekaartje stond "Wie had gedacht dat de winter zo warm kon zijn". Een zeer toepasselijke tekst vinden wij.

Maar nu mogen we dus officieel alleen om de beurt bij mijn dochter en haar man op bezoek. Ik moet mijn beurt afwachten na al het andere bezoek wat nog voor de eerste of tweede keer langskomt. Ik mag officieel niet zelf aanwezig zijn om de gelukzalige interactie tussen kleindochter en mijn vrouw als kersverse oma te mogen bewonderen. Of andersom. Drie keer raden wat er gebeurt. Probeer jij maar eens een Surinaamse moeder tegen te houden die naar haar dochter wil. En dan tot de tweede macht als ze naar haar dochter en kleindochter wil. Good luck, dan heb je wel twee Rutte's en Grapperhausen en een batterij BOA's nodig. En vooruit, laat ik niet al te bescheiden doen over opa's gedrag in deze.

Het thuiswerken gaat nog steeds zijn gangetje. Zo goed als 100% online. Thuis zijn bevalt mij nog steeds wel. Boodschappen worden praktisch altijd bezorgd. We hebben een bezorgabonnement. Ik zocht vroeger al niet graag contact met vreemden in de supermarkt of winkel. Ik mis dat niet. Onze vrienden wel. De etentjes en avondjes uit en zo. Nu leven we dus in een soort bubbel.

Mijn lieve vrouw werkt in de kinderopvang en is heel serieus over besmettingsgevaar. Ze is daar echt onmisbaar. Heel spannend nu er over kinderopvang gediscussieerd wordt om er misschien basisvoorziening van te maken. Wie zegt nu dat de kwaliteit van het werk dan omlaag zal gaan? Daar snap ik niet veel van.

Ook bij mijn werk dynamiek en discussie. Ik zie echt wel voordelen van online gesprekken met bepaalde studenten. Sommige spreken bijvoorbeeld vrijeruit omdat ze in hun eigen vertrouwde thuisomgeving zitten. Aan de andere kant, je dag indelen, genoeg kleine pauzes houden en opletten om geen muisarm of vierkante beeldschermogen te krijgen. Het valt af en toe heus niet mee. En dan heb ik de mazzel dat onze kinderen al groot zijn. Ik heb erg te doen met de collega's die met hun kleine kinderen, werk, huishouden, partner en nog van alles tegelijk worstelen.

Dus van hieruit een shout-out voor jullie: 'Houd moed, sterkte en geduld!'

Ondertussen in Amerika is Trump afgedropen en zijn Biden & Harris geïnstalleerd. Historisch voor de gekleurde wereldburger, zowel klein als groot. Hoop voor de toekomst. Jawel, weer een plafond is geslecht in de vaart der volkeren. Yesss! Nu nog in Nederland, niet dat ik verwacht dat Sylvana vice-premier wordt... Maar ik zou het leuk vinden als we een eerste vrouwelijke premier krijgen. Van kleur, graag. Die Wilders van repliek kan dienen over hoofddoekjes. Die het belachelijk dure koningshuis af wil schaffen. Die een 'blakka-mang' (donkere man) als vicepremier aan haar zijde wil en krijgt. Een echt goede afspiegeling van de Nederlandse samenleving in de Tweede Kamer? Wow,... ik droom ervan.

Maar ja, eerst is het nog maar de vraag of de verkiezingen wel door kunnen gaan. We hebben een derde golf te verwachten.

Dus nogmaals, houd stand, lieve mensen. Laat de kop niet hangen en blaas vooral je oude hobby nieuw leven in. We moeten het in deze winterslaap echt nog even vol zien te houden.

Ik ga maar weer even met mijn kleindochter spelen.

Tot gauw,....

... wordt vervolgd

Blog 8 GS 23012021

